

Daniela Kunkel

Anna Lisa Kiesel

Hotelul Zum Zum

BINE AȚI VENIT!

Este o dimineață splendidă. Păsările ciripesc și primele raze de soare o trezesc din somn pe Punctișor. Micuța buburuză își întinde antenele subțiri și dă din piciorușe. De-abia apoi observă că toate celelalte insecte din grădină s-au trezit deja și se foiesc de colo până colo, agitate.

Prietenul ei, miriapodul Milli, vine grăbit spre ea prin iarbă și o salută:

— Bună dimineața, somnoroaso! Te mai așteptam doar pe tine!

— Mă așteptați? se miră ea. Dar ce se petrece?

Însă, înainte ca Milli să apuce să răspundă, rădașca Corn de Cerb iese în față și îi spune:

— Vino cu noi, trebuie să îți arătăm neapărat ceva.

Cei trei prieteni se îndreaptă spre un fag bătrân, unde printre crengi este așezat un obiect ciudat.

— Uite! strigă Corn de Cerb și arată în sus.

Punctișor privește uimită construcția paralelipipedică.

— Ce mai este și asta?

— Asta, dragii mei, este un hotel pentru insecte, explică Corn de Cerb. Pentru cele care mișună sau se târăsc, care zboară și flutură, care zumzăie sau bâzâie. Este Hotelul Zum Zum! Iar eu sunt directorul lui.

— Bravo! strigă Milli și aplaudă cu numeroasele sale membre. Iar eu mă voi ocupa de bătut cuie, de dat găuri, de rașchetat, de mutat mobila și de tot ce mai este de făcut.

— Grozav! Vreau să particip și eu, spune Punctișor. Dar ce aș putea oare să fac?

— Tu ai putea să te ocupi de oaspeții hotelului, propune Corn de Cerb.

— Nu, n-aș fi în stare să fac asta! spune Punctișor. Sunt mult prea mică și nici nu am așa de multe membre ca Milli.

Directorul hotelului înlătură cu un gest aceste obiecții.

— Fleacuri, o să reușești, spune el. Știu că poți să faci față.

